

C-68/21. sz. ügy**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás****A benyújtás napja:**

2021. február 3.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Consiglio di Stato (Olaszország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2020. december 14.

Fellebbező:

Iveco Orecchia SpA

Ellenérdekű felek:

APAM Esercizio SpA

Veneta Servizi International Srl unipersonale

Az alapeljárás tárgya

A vesztes ajánlattevő által a Tribunale amministrativo regionale per la Lombardia (Lombardia tartomány közigazgatási bírósága, Olaszország) azon ítélete ellen indított fellebbezési eljárás, amelynek tárgyát egy autóbusz-cserealkatrészek beszerzésére irányuló közbeszerzési szerződésnek egy olyan ajánlattevő részére történő odaítélése képezte, amely az ajánlatához típusbizonyítványok helyett a típusjövahagyással rendelkező eredeti alkatrészekkel való egyenértékűségére vonatkozó, gyártói minőségében kibocsátott nyilatkozatokat csatolt.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogalapja

A gépjárművek és pótkocsijaik, valamint az ilyen járművek rendszereinek, alkatrészeinek és önálló műszaki egységeinek jövahagyásáról szóló, 2007. szeptember 5-i 2007/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 3., 10., 19. és 28. cikkének, valamint IV. mellékletének értelmezése.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1) [Ö]sszeegyeztethető-e az uniós joggal – különösen pedig a 2007/46/EK irányelv (e közösségi irányelv 10., 19. és 28. cikkében szereplő) rendelkezéseivel, illetve az egyenlő bánásmód, a pártatlanság, a teljes körű verseny és a közigazgatási eljárás során való gondos ügyintézés elvével – az, hogy az ajánlatkérő számára lehetséges, hogy különös tekintettel a közszolgáltatási célokra szánt autóbuszok cserealkatrészeinek közbeszerzési szerződés keretében történő beszerzésére, egy meghatározott járműhöz szánt olyan alkatrészeket fogadjon el, amelyeket a jármű gyártójától eltérő gyártó állított elő, tehát amelyek nem a járművel együtt részesültek típusjóváhagyásban, a fent említett irányelv IV. mellékletében („A járművek EK-típusjóváhagyásához szükséges követelmények jegyzéke”) található műszaki szabályokban előírt alkatrész-típológiába tartoznak, és amelyeket a közbeszerzési eljárásban a típusbizonyítvány csatolása és a tényleges típusjóváhagyásra történő bármely hivatkozás nélkül szerepelnek az ajánlatban, ráadásul azon feltevés alapján, hogy nincs szükség típusjóváhagyásra, mivel a típusjóváhagyással rendelkező eredeti alkatrészekkel való egyenértékűségére vonatkozó, az ajánlattevő által tett nyilatkozat is elegendő?

2) [Ö]sszeegyeztethető-e az uniós joggal – különösen pedig a 2007/46/EK irányelv 3. cikkének 27. pontjával – az, hogy a közszolgáltatási célokra szánt autóbuszok cserealkatrészeinek közbeszerzési szerződés keretében történő szállításával kapcsolatban megengedett az ajánlattevő számára, hogy egy meghatározott jármű valamely meghatározott, nem eredeti alkatrésze „gyártójának” minősítse önmagát, különösen, ha a szóban forgó nem eredeti alkatrész a 2007/46 irányelv IV. mellékletében („A járművek EK-típusjóváhagyásához szükséges követelmények jegyzéke”) található műszaki szabályokban előírt alkatrész-típológiába tartozik, vagy épp ellenkezőleg, a szóban forgó ajánlattevőnek az ajánlatában szereplő alkatrészek mindegyike vonatkozásában, azoknak a közbeszerzés műszaki leírásával való egyenértékűsége tanúsítása céljából bizonyítania kell, hogy a típusjóváhagyó hatósággal szemben személyesen felel a típusjóváhagyási eljárás valamennyi szempontja tekintetében, a gyártás és a vonatkozó minőségi színvonal megfeleléséért, illetve azért, hogy a típusjóváhagyás tárgyát képező alkatrész legalább néhány gyártási szakaszt közvetlenül maga végzi, és amennyiben ez így van, azt is tisztázni kell, hogy a szóban forgó bizonyítás milyen eszközökkel végezhető el?

A hivatkozott uniós rendelkezések

A vízügyi, energiaipari, közlekedési és postai ágazatban működő ajánlatkérők beszerzési eljárásainak összehangolásáról szóló, 2004. március 31-i 2004/17/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, különösen annak 34. cikke.

A már hivatkozott 2007/46/EK irányelv.

A közbeszerzésről és a 2004/18/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2014. február 26-i 2014/24/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv, különösen annak 42., 44. és 62. cikke.

A hivatkozott nemzeti rendelkezések

Decreto legislativo del 18 aprile 2016, n. 50 (2016. április 18-i 50. sz., felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet, a GURI 2016. április 19-i 91. számának 10. sz. rendes melléklete; a továbbiakban: közbeszerzési törvénykönyv), különösen annak az alábbi cikkei.

68. cikk:

„1. A XIII. melléklet 1. pontjában említett műszaki leírást fel kell tüntetni a közbeszerzési dokumentációban, és az meghatározza az építési beruházás, a szolgáltatások vagy az áru kívánt tulajdonságait. E tulajdonságok utalhatnak a kért építési beruházás, áru vagy szolgáltatás előállításának, illetve nyújtásának folyamatára vagy módszerére, vagy élettartamuk bármely más szakaszának valamely konkrét folyamatára, még akkor is, ha ezek a tényezők nem képezik a szerződés lényegét, feltéve, hogy kapcsolódnak a szerződés tárgyához, valamint arányosak a szerződés értékéhez és céljaihoz képest. [...]

5. [A] műszaki leírást [...] az alábbi módok valamelyikén kell megadni: [...]; b) a műszaki leírásra való hivatkozással és – a következő sorrendben – a következőkre történő hivatkozással: az építési beruházási munkák tervezésére, számítási módszerére és kivitelezésére, valamint az áruk felhasználására vonatkozó európai szabványokat, európai műszaki tanúsítványokat, közös műszaki leírásokat, nemzetközi szabványokat, az európai szabványügyi szervezetek által létrehozott egyéb műszaki hivatkozási rendszereket átültető szabványok vagy – ezek bármelyikének hiányában – nemzeti szabványok, nemzeti műszaki tanúsítványok, illetve nemzeti műszaki leírások. Mindegyik hivatkozást a »vagy azzal egyenértékű« kifejezésnek kell kísérsnie; c) az a) pontban említett teljesítmény, illetve funkcionális követelmények alapján, az e teljesítménynek, illetve funkcionális követelményeknek való megfelelés feltételezését lehetővé tevő, a b) pontban említett műszaki leírásra történő hivatkozással; d) egyes jellemzők tekintetében a b) pontban említett műszaki leírásra történő hivatkozással [...].

[...]

7. Ha az ajánlatkérő szerv él az (5) bekezdés b) pontjában említett műszaki leírásra való hivatkozás lehetőségével, nem nyilváníthat elfogadhatatlannak vagy zárhatja ki ajánlatot azon az alapon, hogy az ajánlatban szereplő építési beruházások, áruk vagy szolgáltatások nem felelnek meg az általa hivatkozott műszaki leírásnak, amennyiben az ajánlattevő ajánlatában bármely megfelelő eszközzel – ideértve a 86. cikkben említett bizonyítási eszközt is – bizonyítja,

hogy az általa javasolt megoldások egyenértékű módon megfelelnek a műszaki leírásban meghatározott követelményeknek.”

A 86. cikk, amelynek értelmében a műszaki leírás bizonyítási eszközeinek tekinthető: „a megfelelőségértékelő szervek által készített vizsgálati jelentés vagy ilyen szervek által kiállított tanúsítvány” vagy „a gyártó műszaki dokumentációja”.

Decreto legislativo del 30 aprile 1992, n. 285 (1992. április 30-i 285. sz., felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet, a GURI 1992. május 18-i 114. számának 74. sz. rendes melléklete; a továbbiakban: új közúti közlekedési törvénykönyv), különösen annak az alábbi cikkei.

A 75. cikk 3. bekezdése:

„Az (1) bekezdésben említett járművek, azok sorozatban gyártott alkatrészei vagy önálló műszaki egységei típusjóváhagyás tárgyát képezik.”

A 72. cikk 13. bekezdése szankcionálja mindazokat a személyeket, akik olyan járművekkel közlekednek, amelyekbe típusjóváhagyással nem rendelkező alkatrészeket szereltek be.

A 77. cikk 3-bis. bekezdése közigazgatási bírság kiszabását rendeli el „minden olyan személlyel szemben, aki típusjóváhagyással vagy a 75. cikk 3-bis. bekezdése szerinti jóváhagyással nem rendelkező rendszert, alkatrészeket és műszaki egységeket importál, belföldi forgalomba hozatal céljából gyárt vagy forgalmaz.” Ez utóbbi rendelkezés emellett úgy szól, hogy az „e bekezdésben meghatározott alkatrészeket” (köztük a fékrendszereket) akkor is le kell foglalni és el kell kobozni, „ha azok be vannak szerelve a járműbe”.

Decreto del Presidente della Repubblica dell’8 dicembre 2000, n. 445 (az adminisztratív dokumentációra vonatkozó törvényi és rendeleti rendelkezések egységes szerkezetbe foglalt szövegéről szóló, 2000. december 8-i 445. sz. köztársasági elnöki rendelet, a GURI 2001. február 20-i 42. számának 30. sz. rendes melléklete), különösen annak 49. cikke, amelynek értelmében:

„A [...] származási bizonyítványok, az EK-megfelelőségi nyilatkozatok, a védjegyekre és a szabadalmakra vonatkozó tanúsítványok nem helyettesíthetők más dokumentummal, kivéve, ha az ágazati jogszabályok másként nem rendelkeznek.”

Decreto legislativo del 6 settembre 2005, n. 206 (2005. szeptember 6-i 206. sz., felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet, a GURI 2005. október 8-i 35. számának 162. sz. rendes melléklete; a továbbiakban: fogyasztóvédelmi törvénykönyv), különösen annak 3. cikke, amelyben szereplő meghatározás szerint termelőnek minősül „az áru gyártója vagy a szolgáltatás nyújtója, illetve közvetítője, valamint az árut vagy szolgáltatást az Európai Unió területére importáló személy, illetve bármely más olyan természetes vagy jogi személy,

aki/amely az árut vagy szolgáltatást saját nevével, védjegyével vagy más megkülönböztető jelzésével azonosítva termelőként tünteti fel magát.”

A 2007/46/EK irányelvet átültető Decreto del Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti del 28 aprile 2008, n. 32721 („Omologazione dei veicoli a motore e dei loro rimorchi”) (az infrastruktúráért és közlekedésért felelős minisztérium 2008. április 28-i 32721. sz., a gépjárművek és pótkocsijaik jóváhagyásáról szóló rendelete, a GURI 2008. július 12-i 162. számának 167. sz. rendes melléklete), különösen 3. cikkének ff) pontja, amely szereplő meghatározás szerint „konstruktor” „az a személy vagy szerv, aki vagy amely a jóváhagyó hatóságnak felelős a jármű-típusjóváhagyás vagy az engedélyeztetési eljárás valamennyi vonatkozásáért, valamint a gyártásmegfeleléség biztosításáért”, akkor is, ha „nem alapvető fontosságú, hogy az érintett személy vagy szerv közvetlenül részt vegyen az engedélyeztetési eljárás tárgyát képező jármű, rendszer, alkatrész vagy önálló műszaki egység gyártásának valamennyi szakaszában”.

A tényállás és az alapeljárás rövid bemutatása

- 1 Az APAM Esercizio SpA társaság (továbbiakban: ajánlatkérő) nyílt közbeszerzési eljárást indított eredeti Iveco vagy az eredetivel egyenértékű autóbusz-alkatrészek két évre szóló beszerzésére, amely eljárás keretében megengedett volt a nem csak az eredeti, hanem az eredetivel egyenértékű alkatrészekre vonatkozó ajánlatok benyújtása is, amelyeket az ajánlatkérő úgy határozott meg, hogy „az eredetivel egyenértékű minőségű cserealkatrészek (alkatrészek, alkotóelemek, felszerelések) vagy a jármű összeszereléséhez felhasznált alkatrészekkel legalább azonos minőségű, az eredeti cserealkatrész gyártója műszaki leírásainak és gyártási szabványainak megfelelően előállított alkatrészek”. A műszaki leírás szerint a típusbizonyítványt rendelkezésre kellett bocsátani, amennyiben az kötelező volt.

A közbeszerzési eljárásban három ajánlattevő, köztük az Iveco Orecchia SpA és a Veneta Servizi International Srl unipersonale (a továbbiakban: nyertes ajánlattevő) vett részt.

Az APAM 2019. január 29-i határozatával a közbeszerzési szerződést véglegesen a közbeszerzési eljárásban első helyen végző Veneta Servizi részére ítélte oda.

- 2 A második helyre sorolt Iveco Orecchia a Tribunale amministrativo regionale per la Lombardia (Lombardia tartomány közigazgatási bírósága) elé terjesztett keresetével megtámadta az odaitélésről szóló, fent említett határozatot, a nyertes ajánlattevő közbeszerzési eljárásban való részvételének engedélyezéséről szóló határozatokat, valamint az eljárást megindító hirdetményt és az ajánlattételhez szükséges dokumentációt azon részekben, amelyekben azokat az okirati eszközöket írták elő, amelyekkel az ajánlattevők az ajánlatban szereplő alkatrészek egyenértékűségét bizonyíthatták.
- 3 Az eljáró közigazgatási bíróság 2019. június 25-i ítéletével elutasította a keresetet, mivel úgy ítélte meg, hogy a nyertes ajánlattevő által benyújtott, az alkatrészek

egyenértékűségének tanúsítására szolgáló dokumentáció megfelel az ajánlati felhívásnak, valamint az e jogterületen alkalmazandó uniós és nemzeti szabályozásnak.

Az Iveco Orecchia e határozat ellen fellebbezést nyújtott be a kérdést előterjesztő bírósághoz, a Consiglio di Statohoz (államtanács, Olaszország).

Az alapeljárásban részt vevő felek főbb érvei

- 4 A fellebbező elsősorban azt kifogásolja, hogy a nyertes ajánlattevőt annak ellenére nem zárták ki a közbeszerzési eljárásból, hogy nem nyújtotta be az ajánlatában szereplő, eredetivel egyenértékű cserealkatrészek típusbizonyítványait, és (magát gyártóként feltüntetve, miközben pusztán viszonteladónak és kereskedőnek minősül) nem tanúsította a valójában harmadik személyek által gyártott termékek egyenértékűségét, azt állítva, hogy kizárólag ez utóbbiak tudják tanúsítani saját termékük minőségét.
- 5 A fellebbező szerint ugyanis az állampolgároknak a tömegközlekedés minőségéhez és biztonságosságához fűződő általános érdeke szükségessége megköveteli, az ajánlattevő az ajánlatával együtt nyújtsa be a típusbizonyítványt vagy legalábbis a vonatkozó részletes információkat, és az ilyen dokumentáció hiányosságai nem pótolhatók a cserealkatrész eredetivel való egyenértékűségére vonatkozó egyszerű nyilatkozattal; ezenkívül ez az egyenértékűségi nyilatkozat kizárólag az alkatrész konstruktőrétől (mint gyártótól) származhat, mivel ő az egyetlen olyan személy, akinek közvetlen ismeretei vannak a termék gyártási folyamatára vonatkozó tényekről, és mint ilyen, ő az egyetlen, aki tanúsíthatja, a termék a közbeszerzési eljárás műszaki leírásának való megfelelését.
- 6 Az ellenérdekű felek álláspontja szerint viszont az alkalmazandó szabályozás és az (annak megfelelő) ajánlattételhez szükséges dokumentáció nem ír elő típusjóváhagyást a közbeszerzési eljárás tárgyát képező meghatározott, úgynevezett egyenértékű cserealkatrészeket illetően. A típusbizonyítványt kizárólag a prototípus vagy egy olyan adott jármű vonatkozásában követelik meg, amelynek alkotórészeit egyedileg hagyják jóvá. Az egyenértékűség tanúsítása az egyenértékű alkatrészek vonatkozásában tehát elfogadható mint a típusjóváhagyás alternatívája.
- 7 A Veneta Servizi ezenkívül azt állítja, hogy a cserealkatrész termelőjének a gépjárművek ágazatában használt fogalma megegyezik a fogyasztási cikkek termelőjének fogalmával, azaz az áru gyártójával vagy a szolgáltatás nyújtójával, illetve közvetítőjével, valamint az árut vagy szolgáltatást az Európai Unió területére importáló személlyel, illetve bármely más olyan természetes vagy jogi személlyel, aki/amely az árut vagy szolgáltatást saját nevével, védjegyével vagy más megkülönböztető jelzésével azonosítva termelőként tünteti fel magát. A Veneta Servizi e fogalomba tartozik, tehát érvényesen tanúsította a szóban forgó cserealkatrészek egyenértékűségét.

Az előzetes döntéshozatalra utalás indokainak rövid bemutatása

- 8 A kérdést előterjesztő bíróság szerint az első vitatott szempont az, hogy a 2007/46/EK irányelvnek a járművek és alkatrészek jóváhagyásáról szóló nemzeti átültető szabályozással összefüggésben történő értelmezése alapján megkövetelt-e a típusjóváhagyás a (jármű egyes alkotórészeinek tervezését és gyártását önállóan végző) alkatrésztermelő által gyártott nem eredeti alkatrészek esetében. Különösen az nem egyértelmű, hogy a típusjóváhagyás tárgyát képező és az ajánlattételhez szükséges dokumentációban szereplő, az ágazati szabályozásra történő utalások segítségével azonosított egyenértékű alkatrészek vonatkozásában az ajánlattevőnek – ajánlata kizárásának terhe mellett – be kell-e nyújtania a típusbizonyítványt is annak bizonyítékaként, hogy az ténylegesen megfelel az eredetinek, illetve abból a célból, hogy a szóban forgó alkatrészt (jogi és műszaki szempontból is) fel lehessen használni azokban a járművekben, amelyekbe azt szánták (vagy legalább is konkrétan bizonyítani kell-e a alkatrész típusjóváhagyásának megtörténtét), vagy elegendő-e az említett dokumentáció benyújtásának alternatívájaként az ajánlattevő vállalkozás olyan nyilatkozata is, amely az ajánlatában szereplő cserealkatrészek eredetivel való egyenértékűségét tanúsítja.
- 9 Ami ezen első kérdést illeti, a kérdést előterjesztő bíróság álláspontja szerint úgy tűnik, hogy az említett szabályozás ugyanazokat a kötelezettségeket írja elő az alkatrészek konstruktőrei és a járművek konstruktőrei számára (amelyek a jármű egésze tekintetében végzik el a típusjóváhagyást, és így az egyedi jóváhagyások helyett a jármű minden egyes részét is automatikusan jóváhagyják), ezért a típusjóváhagyás az előbbiektől által forgalomba hozott alkatrészek és cserealkatrészek esetében is szükséges.
- 10 A releváns jogforrások és ítélkezési gyakorlat alapján a műszaki jellemzők (a jelen ügyben az ajánlattevő ajánlatában szereplő cserealkatrésznek eredeti alkatrésszel való egyenértékűsége) kizárólag a gyártó által kiállított bizonyítványokkal és nyilatkozatokkal, illetve más megfelelő bizonyítási eszközökkel bizonyíthatók a 2014/24/EU irányelv 42. és 44. cikkének, (a Bíróság által a 2018. július 12-i C-14/17. sz. ítéletben hivatkozott) 2004/17/EK irányelv 34. cikkének, , a közbeszerzési törvénykönyv 68. és 86. cikkének, valamint XVII. melléklete II. részének együttes rendelkezése értelmében véve.
- 11 Úgy tűnik, hogy az említett szabályozás az egyenértékűség elismeréséhez azt is megköveteli, hogy az ajánlattevő nyújtsa be mind az ajánlatában szereplő termékek egyenértékűségéről szóló nyilatkozatot, mind pedig az e feltétel teljesítését tanúsító dokumentációt; mindazonáltal, amint arra az ellenérdekű felek is hivatkoznak, azzal is lehetne érvelni, hogy e dokumentáció alternatívájaként elegendő lenne egy olyan általános jellegű egyenértékűségi tanúsítvány, amely kijelenti, hogy a cserealkatrész megfelel az ajánlattételhez szükséges dokumentációban szereplő műszaki leírásnak és a javasolt megoldásoknak, amennyiben az megköveteli.

- 12 A második vitatott szempont az, hogy mely jogalanytól kell származnia az egyenértékűségről szóló tanúsítványoknak, és – különösképpen - azoknak szükségszerűen az ajánlatban szereplő alkatrész konstruktőrétől kell-e származniuk, vagy azok egyszerűen származhatnak viszonteladótól és kereskedőtől is. E tekintetben a releváns szabályozás értelmében vett „konstruktőr” kifejezés helyes értelmezése is vitatott.
- 13 Ami e második kérdést illeti, a megszorítóbb álláspont szerint a konstruktőr fogalma megfelel a „gyártó” ágazati szabályozásban meghatározott fogalmának (lásd például az ENSZ-EGB 90. sz. előírásának 2.1.1. cikkét), vagyis „az olyan szervezet, amely [az alkatrészekért] műszaki szempontból felelősséget képes vállalni, és bizonyítani tudja, hogy rendelkezik a gyártás megfelelésének eléréséhez szükséges eszközökkel”. Ezt támasztja alá a Szerződés 81. cikke (3) bekezdésének a gépjármű-ágazatbeli vertikális megállapodások és összehangolt magatartások egyes csoportjaira történő alkalmazásáról szóló, 2002. július 31-i 1400/2002/EK bizottsági rendelet 1. cikke (1) bekezdésének u) pontja is, amelynek értelmében a „megfelelő minőségű cserealkatrészek” kizárólag azok „a tartalék alkatrészek [helyesen: cserealkatrészek], amelyeket olyan vállalkozások állítottak elő, amelyek bármikor tanúsítani tudják, hogy az adott alkatrészek megfelelnek [a] [...] gépjármű összeszerelésekor felhasznált alkatrészek minőségének”.
- 14 Ezen álláspont szerint a cserealkatrész egyenértékűségét kizárólag a gyártó tanúsíthatja, mivel éppen a gyártóra való hivatkozás teszi lehetővé a termék, és a tanúsítás által a termék műszaki jellemzőinek pontos azonosítását, ugyanakkor a konstruktőr fogalmának körülhatárolásához nem lehet más, nem releváns szabályozásokra, például a fogyasztóvédelemre vonatkozó szabályozásra hivatkozni.
- 15 A más szabályozásokra (például a fogyasztóvédelmi szabályozásra) való hivatkozáson alapuló, ellenétes álláspont támogatói szerint az alkatrészek konstruktöre vagy termelője alatt nem csak azt kell érteni, aki „egy bizonyos alkatrészt konkrétan legyárt”, hanem azt a jogalanyt is, aki a terméket vagy annak egy részét saját védjegyével állítja elő, akár összeszerelési tevékenység, akár részek vagy alkatrészek harmadik személyek felé történő kiszervezése által, és akit a termék meg nem felelősége esetén jótállás terhel: végső soron nem csak az, aki közvetlenül gyártja a szükséges alkatrészeket, hanem az is, aki felelősséget vállal azok használatáért azáltal, hogy tanúsítja az eredeti cserealkatrésszel való egyenértékűséget vagy jótáll azok megfelelő működéséért és a gyártási hibáktól való mentességéért akkor is, ha nem tulajdonosa annak a létesítménynek vagy műhelynek, ahol a cserealkatrészt méretre elkészítik, és akkor is, ha nem vesz részt a termék gyártásának különböző szakaszaiban.
- 16 A kérdést előterjesztő bíróság álláspontja szerint, bár úgy tűnik, hogy a konstruktőri minősítés a gyártási folyamat legalább egy szakaszában való részvételt feltételez, továbbra is tisztázandó, hogy e minőség milyen módon bizonyítható: elegendőek-e a minőségi tanúsítványban szereplő adatok és a

cégnyilvántartásban szereplő társasági cél, vagy az ajánlattevőnek bizonyítania kell-e (és milyen módon), hogy közvetlenül vagy szerződéses megállapodásból eredően rendelkezik gyártólétesítményekkel, vagy azt a tényt, hogy minden olyan cserealkatrészt, amelynek egyenértékűségét tanúsította, harmadik személyek gyártották az ő ellenőrzése és műszaki felelőssége alatt?

- 17 Kétséges továbbá, hogy az ajánlattételhez szükséges dokumentációértelmezhető-e úgy, hogy az ajánlatban szereplő termékek műszaki egyenértékűségét tanúsító dokumentáció benyújtása és ellenőrzése elhalasztható a szerződés teljesítésének szakaszáig, az ajánlat lényeges elemeit és a közbeszerzés tárgyát, köztük a műszaki leírást illetően is, vagy a termékek egyenértékűségét feltétlenül az ajánlattételkor kell-e bizonyítani.
- 18 Mivel a benyújtott fellebbezés kimenetele a feltett kérdésekre adott válaszoktól függ, amennyiben az egyik vagy másik értelmezési lehetőség alkalmas arra, hogy meghatározza a jogvita megoldását, a Bíróság elé terjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelem relevánsnak minősül.

MUNKADOKUMENTUM